03.02.2012 г. / 07:22:23

Вяра

16.02 по еретическия, †03 февруари по църковния календар - Св. Симеон Богоприемец. Св. Анна пророчица. Св. мъченик Власий. Св. мъченици Адриан и Евул. Св. пророк Азария. Св. мъченици Папий, Диодор и Клавдиан

В памет на светия и праведен Симеон Богоприемец (I в.)

Светите праведни Симеон Богоприемец и Анна Пророчица. Фрагмент от стара ромейска икона. Синай, Египет

Според свидетелството на Божественото Евангелие, старецът Симеон бил човек праведен и благочестив, очакващ Утехата Израилева, и Светият Дух пребъдвал в него. На него било възвестено от Бога за наближаващото пришествие на истинния Месия в света. За получаването на това известие от Симеон древните историци разказват следното. По заповед на египетския цар Птоломей бил предприет превод на Моисеевия Закон и пророческите книги от еврейски език на гръцки. За това дело от целия еврейски народ били избрани седемдесет най-учени мъже. В тяхното число бил и Симеон, като човек мъдър и добре познаващ Божественото Писание. Превеждайки

книгата на пророк Исаия, Симеон стигнал до думите: “ето, Девицата ще зачене в утробата Си и ще роди Син”. Четейки ги, той се усъмнил, мислейки, че това е невъзможно - дева, нямаща мъж, да роди. Симеон вече бил взел нож и искал да изчисти тези думи в книжния свитък и да замени думата “дева” с “жена”. Но в това време му се явил Ангел Господен и като удържал ръката му, казал:

- Имай вяра в написаните слова и сам ще видиш изпълнението им, защото няма да умреш, докато не видиш имащия да се роди от чиста Дева Христос Господ.

Като повярвал в ангелските пророчески слова, Симеон с нетърпение очаквал пришествието на Христос в света. Той водел праведен и непорочен живот, отклонявайки се от всяко зло и непрестанно пребивавайки в Божия храм. Там праведникът се молел на Бога да помилва Своя свят и да избави хората от вселукавия дявол.

Когато нашият Господ Иисус Христос, след изтичането на четиридесет дни от Неговото рождество, бил донесен на ръцете на Пречистата Своя Майка, по законния обичай в храма, в същото време дошъл тук и праведният Симеон, воден от Божия Дух. Като видял Предвечния Младенец и родилата Го Пренепорочна Дева, той познал, че Този е обещаният Месия и тази е Девата, над Която трябвало да се сбъдне и се сбъднало пророчеството на Исаия. Като Я видял осенена с небесна светлина и сияеща с Божествени лъчи, Симеон със страх и радост пристъпил към Нея, взел Богомладенеца на ръце и произнесъл:

- “Сега отпускаш Твоя раб, Владико, според думата Си, смиром; защото очите ми видяха Твоето спасение, що си приготвил пред лицето на всички народи, - светлина за просвета на езичниците, и слава на Твоя народ Израиля”.

След това той пророчествал за Христовите страдания и разпятие, а също и за света Богородица, че душата ще пронизе мечът на печал и скръб, когато види Своя Син висящ на кръста.

Достигнал дълбока старост, праведният Симеон се преставил в Господа. За него пишат, че преживял всичко триста и шестдесет години, защото на Бога било угодно да продължи живота на светия старец, за да може той да доживее до очакваната във всички векове многожелана година, в която се родил от Дева Вечният Син, на Когото слава во веки, Амин.

Тропарь праведного Симеона Богоприимца

глас 4

Симеон старец днесь веселится,/ восприят на руку свою Младенца Превечнаго Бога,/ от уз плоти разрешитися прося/ и вопия: видеста очи мои// спасение Твое мирови.

Кондак праведного Симеона Богоприимца

глас 4

Старец днесь отрешитися/ от юз моляшеся/ сего жития тленнаго,/ Христа восприят на руки,// Зиждителя и Господа.

В памет на света Анна пророчица

(I в.)

Света Анна пророчица, спомената в Евангелието, заедно със свети Симеон Богоприемец, като срещнала Господа Иисуса в храма, проповядвала за Него, че Той е очакваният Месия - Христос.

В памет на свети мъченик Власий (III в.)

Свети Власий бил овчар и произхождал от Кесария Кападокийска. Когато настъпило гонение и преследвали християните, то и Власий, като християнин, бил търсен по всички околни места. Като узнал за това, той доброволно се предал в ръцете на мъчителите, които го разтегнали и го били с волски жили. Но Бог премахнал болките и го изцелил от раните. Като узнал за това, управителят нарекъл това чудо на вълшебството и заповядал след тези мъчения да хвърлят светеца в котел с вряща вода. За ужас на всички присъстващи, мъченикът останал невредим и в кипящата вода разговарял с обкръжаващия го народ, защото се явили ангели Божии и го запазили. След това, по заповед на управителя, при мъченика дошли войници да го извадят от котела; като го видели пеещ заедно с ангелите, войниците изповядали, че са християни. Тогава управителят изпратил други войници, но и те нарекли себе си християни. След това отишъл той сам и видял светеца, стоящ в кипящата вода. Мислейки, че водата е изстинала, управителят си измил лицето в нея, но се изгорил и умрял от това. Като обърнал мнозина към Христа със своите чудеса, свети Власий се помолил на Бога и Му предал святата си душа. Присъстващите при смъртта му видели гълъб, летящ над тялото му. А от овчарската му тояга, която била забита в земята, израснало голямо дърво, което с клоните си покрило олтара на църквата, издигната над мощите на светеца.

В памет на светите мъченици Адриан и Евул († ок. 308-309 гг.)

Светите мъченици Адриан и Евул били родом от град Ванния. Горейки от любов към Христовите изповедници, те се отправили към град Кесария, и там по думите и по непорочния им живот било узнато, че са християни. Затова те били хванати и доведени на съд при началника на областа Фирмилиан. По

негова заповед ги били по раменете и ребрата, и ги подложили на други, още по-жестоки мъчения, за да ги принудят да се отрекат от Христа. Но тъй като те оставали твърди в своята вяра, Фирмилиан и обкръжаващите го се изпълнили с ярост и решили да хвърлят светците да бъдат разкъсани от дивите зверове. Блаженият Адриан бил хвърлен пръв. Нападнат от лъв, той мъжествено влязъл в борба с него, след което му отсекли главата с меч. Свети Евул се опитвали да склонят към отричане от вярата с различни увещания и прелъстявания, но той оставал непреклонен, поради което хвърлили на зверовете и него. Той също влязъл в борба с лъв и завършил живота си, посечен с меч, подобно на свети Адриан.

В памет на свети пророк Азария (X в. преди Р.Х.)

Свети Азария, син на Одед, пророчествал в дните на иудейския цар Аса. По случай славната победа на Аса над етиопския цар Зарай, Азария, обзет от Дух Божий, убеждавал царя и народа да оставят идолослужението и вярно да служат на Истинния Бог. Подбудени от пророчеството на Азария, царят и народът премахнали идолите по цялата Иудина и Вениаминова земя. Тогава и мнозина от израилтяните се обърнали към Истинния Бог, и като се събрали в Иерусалим, сключили завет с Бога, давайки клетвено обещание никога да не се отдалечават от Него. И Бог ги благословил с продължителен мир.

Страдание на светите мъченици Папий, Диодор и Клавдиан († 250 г.)

Светите мъченици Папий, Диодор и Клавдиан пострадали при царуването на император Деций в памфилийския град

Аталия. Те пасели добитък в своята страна и бидейки християни, разпространявали вярата в Христа сред езичниците. Вследствие на това срещу тях бил направен донос и по заповед на областния началник Павлин ги хванали и ги довели при него на съд. При разпита те без страх изповядали Христа, истинния Бог, и твърдо вярвайки в Него, казали, че Той е Творец на небето и земята, и на всичко, намиращо се на тях, и че освен Него няма друг Бог. Като чул това, областният управител изпаднал в ярост и заповядал да подложат светците на различни мъчения. Но тъй като с това не могъл да ги принуди да се отрекат от вярата в Христа, заповядал да отсекат главите им. Така светите мъченици загинали за Христа и получили от Него мъченически венци. Християните с чест погребали телата им, за слава на Христа, нашия Бог.

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017